

100 JAAR CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP "DE PINKSTERBEWEGING"

Inhoudsopgave

VOORWOORD	2
HET ONTSTAAN	4
<i>Sumatra.....</i>	<i>5</i>
<i>Terug in Nederland.....</i>	<i>6</i>
<i>Het ontstaan op Java.....</i>	<i>6</i>
<i>Verspreiding naar Batavia.....</i>	<i>10</i>
DE OVERGANGSFASE	14
DE GESCHIEDENIS IN NEDERLAND	17
<i>De gemeente te Den Haag</i>	<i>17</i>
<i>De gemeente te Apeldoorn</i>	<i>24</i>
<i>De gemeente te Arnhem</i>	<i>27</i>
<i>Afscheidingen</i>	<i>29</i>
<i>Groep in 1994 uit Den Haag</i>	<i>29</i>
<i>Groep in 1995 uit Apeldoorn</i>	<i>30</i>
<i>Groep in 2005 uit Den Haag</i>	<i>31</i>
HET WERK IN NEDERLANDS-INDIË	33
<i>De beginjaren van de Pinksterbeweging Nederlands-Indië.....</i>	<i>35</i>
NAWOORD.....	36

VOORWOORD

Dat de Christelijke Gemeenschap 'De Pinksterbeweging' 100 jaar bestaat is niet de verdienste van mensen. Het is puur en alleen omdat Jezus Christus van Zijn gemeente houdt als Zijn lichaam en Zijn leven ervoor over had om die tot stand te brengen en te onderhouden.

Het zijn de leden van de gemeente die het vanuit die gezindheid verder mogen bouwen en onderhouden, maar soms daartoe niet, of minder, toe in staat blijken te zijn.

Het Woord van God waarschuwt ons daarom om erop toe te zien hoe wij bouwen op het fundament Jezus Christus. Is het met goud, zilver, edelstenen, of met hout, hooi of stro? (1Cor. 3:1-12)

Beide soorten van materiaal zullen in de loop der jaren van de gemeenten, in zowel Indonesië als Nederland, als bouw materiaal gebruikt zijn, maar door Zijn genade laat Hij Zijn werk niet varen.

Daarom is het vanuit die genade dat wij dit 100-jarig bestaan niet onopgemerkt voorbij mogen laten gaan. Want Hem komt alle eer toe!

Het zal daarom in de eerste plaats een moment van dankzegging zijn, want ...

“Wij zijn geworteld en opgebouwd in Hem, en bevestigd in het geloof, zoals u onderwezen bent; wees daarin overvloedig met dankzegging.” (Col. 2:7)

Daarnaast mag het een moment zijn van hernieuwde toewijding en inzicht waarmee wij de toekomst mogen binnengaan.

De uitgave die nu voor u ligt is een vervolg op de uitgave van 29 maart 1993 met als naam: '70 Jaar "de Pinksterbeweging"'.

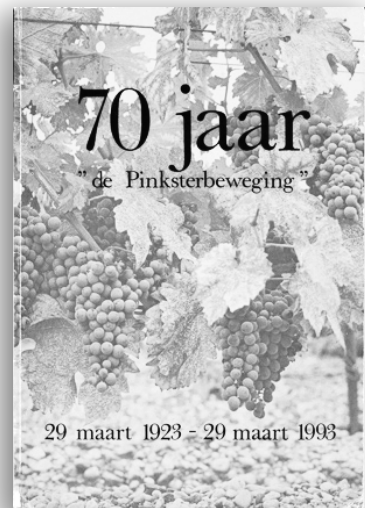
Deze beschrijft de eerste 70 jaar van de gemeente in Indonesië en Nederland, waarbij gebruik is gemaakt van de auteurs als genoemd in deze uitgave, waaronder C. van der Laan.

In deze nieuwe uitgave maken wij gebruik van een (groot) gedeelte van de inhoud van de eerdere, maar aangevuld met ontwikkelingen van de 30 jaren daarna.

Ook zijn er delen uit weggelaten, omdat deze in eerste instantie niet direct met de geschiedenis van deze gemeenten te maken hebben, maar ook omdat deze terug te lezen zijn in de eerdere uitgave voor diegenen die daarin geïnteresseerd zijn.

Een pdf-kopie daarvan kunt u nalezen op de website van de gemeente onder de kop 'Algemeen → Geschiedenis'.

(Website: www.pinksterbeweging.info)

Met dank aan de bijdrage van Roy Kusardy, Glenn Siegers, Brandon Baan en leden van de gemeente te Apeldoorn en Naaldwijk, wil ik eindigen met de woorden die zr. Anneke van Berkum meegaf in haar bijdrage van de gemeente Apeldoorn:

Laten wij vertrouwen op de Gods genade en voor elkaar bidden. Jezus zal met ons zijn naar Zijn belofte: "En zie, Ik ben met u al de dagen, tot de voleinding van de wereld. Amen."

(Matt. 28:20)

Den Haag, maart 2023
Frits Altorf

HET ONTSTAAN

De stichter van de gemeente, Johannes Thiessen, werd op 22 november 1869 uit Hollandse ouders te Kitchkas (Jekatrinnaslov) in de Oekraïne geboren. Zijn ouders waren West-Friezen en heten Gerhard Thiessen en Margaretha Kethler.

Zijn voorouders waren Mennonieten die ongeveer 375 jaar geleden uit Witmarsum in Friesland via Polen naar Zuid-Rusland emigreerden. Zij hadden zich nooit met de Russische bevolking vermengd, spraken een Hollands-Duits dialect en waren vrijgesteld van dienstplicht.

Tijdens hun verblijf in Zuid-Rusland begon eigenlijk al zijn opdracht. God toonde zich aan de familie Thiessen en dit gezicht werd opgetekend en luidde als volgt:

Im Jahre 1888 kam der Liebe Gott des Nachts zu der Thiessen Familie in Einlage am Djnepr und sagte zum Johannes: "Du sollst mein Botschafter in Sumatra werden; Du sollst dort die Heiden bekehren und ihnen von der Liebe Gottes durch Jesus erzählen. Ich öffne dir Tor und Tür. Gehe in meinem Namen !!"

(Vrij vertaald:) In 1888 kwam de lieve Heer 's nachts tot de familie Thiessen in een gezicht aan de Djnepr en zei tegen Johannes: "Je zal mijn boodschapper op Sumatra worden; je zal daar de heidenen bekeren en hun over de liefde van God vertellen door Jezus. Ik open voor jou poort en deur. Ga in mijn naam!!"

Dit gezicht van God was de drijfveer voor Vader Thiessen (zoals hij genoemd werd) om als zendeling het evangelie van Jezus

Christus te gaan verkondigen, allereerst in Sumatra en daarna op Java.

Op 25-jarige leeftijd (1894) ging hij naar Zwitserland en genoot daar zijn Theologische opleiding aan het St. Chrischona Seminarium te Bazel, waarna hij naar Holland vertrok.

In Rotterdam volgde hij een korte geneeskundige studie die later uitermate van nut was op het zendingsveld.

Ook bestudeerde hij de Batak taal, want voor dat gebied wist hij zich geroepen. (Voor verdere details lees de eerdere uitgave 70 jaar de Pinksterbeweging).

In Rotterdam ontmoette hij zijn latere vrouw Anna Maria Vink, geboren te Overasselt (Gelderland), dochter van Vink - De Hartog.

Sumatra

In 1901 ging Vader Thiessen als zendeling van de Doopsgezinde Kerk naar de Batak landen op Sumatra, waar hij samen met de Deense zendeling / evangelist Nommensen samenwerkte.

Nommensen genoot in die tijd bekendheid onder de Bataks, omdat hij al lang onder hen gewerkt heeft.

Op Sumatra werden hun kinderen, 3 zonen en 3 dochters geboren.

De drie zonen (van links naar rechts op de foto), Johannes jr. (John), Henk en Theo, zouden alle drie een rol gaan spelen in de verspreiding van het Evangelie.

12 Jaar lang werkte Vader Thiessen onder de Bataks, in een tijd, dat het kannibalisme nog heerste, waarna hij en zijn gezin naar Holland terugkeerde.

Terug in Nederland

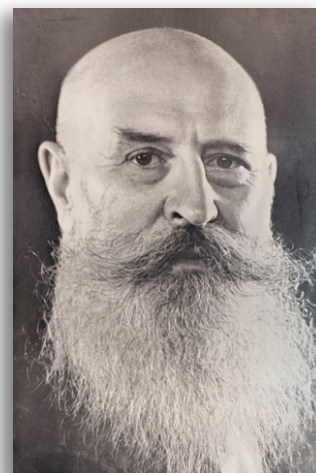
In 1916 ging hij als vertegenwoordiger van de inktverffabriek TALENS & Co. naar Rusland, waar de communistische revolutie uitbrak, zodat terugkeer naar Holland nagenoeg onmogelijk was. Het was echter de ministers Dr. Abraham Kuyper en Loudon gelukt om Vader Thiessen naar Holland terug te krijgen. Op verzoek van de Hollandse regering hield hij een 70-tal lezingen in verschillende plaatsen tegen het communisme, waarvoor de Hollandse regering bij herhaling haar dankbaarheid betuigde.

Gedurende de tijd dat hij in Europa verbleef, woonde hij vele opwekkingsdiensten bij. In Bazel, Zwitserland, kwam hij in contact met de eerste Pinkstergroep in Europa en ontving in een van de samenkomsten, die hij bijwoonde, de doop met de Heilige Geest.

In Duitsland ontmoette hij Pastor Jonathan Paul, een Duitse Pinksterleider, die een grote invloed had op zijn leven. Verder ontmoette hij ook br. Roelof Polman, de man die later de "Pinksterboodschap" in Nederland heeft gebracht. Vervuld van Gods Geest, kwam een verlangen in zijn hart om terug te keren naar Nederlands-Indië om daar het "volle" Evangelie te brengen.

Het ontstaan op Java

Met toestemming van de Nederlands-Indische regering vertrok Vader Thiessen en zijn gezin in 1921 naar Nederlands-Indië om daar het "volle" Evangelie te brengen. Eenmaal op Java werkt hij eerst samen met de gereformeerde predikant D.J.B. Wijers en zendeling C.J. Hoekendijk. Hoekendijk houdt opwekkingsdiensten over heel Java,

organiseert conferenties en Thiessen gaat met hem mee op reis en spreekt over het pinksterleven.

Hij vormde vervolgens samen met de zendelingen brs. Van Klaveren, Groesbeek en de uit Liverpool (Groot-Brittannië) afkomstige evangelist br. Bernard, de pioniers van de Pinksteropwekking in Nederlands-Indië.

Zijn pogingen om de pinksterboodschap in de bestaande evangelische kringen te integreren werden niet verwelkomd. In 1923 besloot de (vrije Evangelische) Bond voor Evangelisatie in Nederlandsch Oost-Indië om bestuursleden met sympathie voor de pinksterbeweging uit het bestuur te verwijderen.

De samenwerking met Hoekendijk komt ook onder spanning te staan, omdat deze steeds meer twijfels krijgt over de pinksterbeweging.

Deze samenwerking spat uiteen na de gebeurtenissen in Tjepoe (Cepu, Java). In Tjepoe ontstaat in dat jaar, onder leiding van Groesbeek, een kleine kring van gelovigen in het huis van George van Gessel.

Op 29 maart 1923, op Goede Vrijdag, worden 15 van hen in een rivier gedoopt door Thiessen en Groesbeek. Deze gebeurtenis wordt gezien als het begin van de Pinksterbeweging In Nederlands-Indië.

Deze opwekking in Tjepoe op 29 Maart 1923, dus 100 jaar geleden, kan het beste worden weergegeven door de woorden van Vader Thiessen aan te halen:

"Dit is Het" wat God begon te doen op 29 Maart 1923 in Tjepoe, toen een schare van mannen, vrouwen, zonen en dochters gedoopt werden met de Heiligen Geest en begonnen te spreken in vreemde tongen, gezichten kregen en profeteerden"

(uit het blad "Dit is Het", 1ste jaargang, no.1, 1 Juli 1923)

Deze opwekking in Tjepoe betekende het begin van een machtige beweging van Gods Geest in Indonesië en werd kort hierna gevolgd op 12 April 1923 te Soerabaja en op 20 Mei 1923 te Bandung.

Vader Thiessen vestigde zich met zijn gezin in de stad Bandung en stichtte de "Pinksterbeweging" en was overtuigd van de noodzaak van de genadegaven van de Geest bij de bediening ter volmaking van de gemeente des Heren.

Op 1 Juli 1923 verscheen het blad "Dit is Het" voor het eerst als orgaan van de Pinksterbeweging in Nederlands-Indië. Bandung werd het centrum van een bloeiende Pinksterbeweging.

In de beginperiode van de Pinksterbeweging werd voor de samenkomsten een zaal van het Landraadsgebouw (het gerechtsgebouw) gehuurd, die 's avonds en op zondag niet gebruikt werd.

In één van zijn eerste preken in het gerechtsgebouw sprak Vader Thiessen de volgende woorden:

"Dagelijks worden hier in deze ruimte, door de week misdadigers berecht en vonnissen over mensen uitgesproken, maar vandaag, in deze Eredienst, kunnen zondaars en boosdoeners, vergeving vragen en ontvangen voor al hun daden van de Grote Rechter, dat is Jezus Christus".

In de samenkomsten van de Pinksterbeweging bevestigde de Here God Zijn aanwezigheid met wonderen en tekenen, vele mensen werden bekeerd, zieken werden genezen en gelovigen werden vervuld met de Heilige Geest.

Deze geweldige wonderen en tekenen gingen vooraf aan de opwekking. Enkele namen van personen uit de Pinksterbeweging van het eerste uur waren: Moeder Teffer en haar kinderen, tante Mien Litson, familie van Kuilenburg en tante Oen Droop (en nog vele anderen).

En al gauw was de zaal, die voor de samenkomsten van de Landraad gehuurd was, voor dat doel te klein geworden. Hieraan kunnen we merken dat er niets nieuws is onder de zon en de geschiedenis herhaalde zich.

Evenals toen de eerste gemeente geboren werd, kon van de Pinksterbeweging in Bandung gezegd worden, wat in het laatste vers van Handelingen 2 geschreven staat:

"En de Here voegde dagelijks toe aan de kring, die behouden werden"

En zo werd de zaal te klein en moest men omkijken naar een grotere zaal. In plaats van een grotere zaal te huren, werd het plan geopperd om een eigen kerk te bouwen.

Dit was mogelijk dankzij zr. Mies Litson die, uit dankbaarheid voor de Heer, een stuk grond schonk aan de Pinksterbeweging waarop men een kerkgebouw kon bouwen.

Aldus verrees er aan de 1^e Litsonlaan 11 de "BETH.EL kerk", die aan 300 mensen plaats bood.

Op de wand achter de kassel stond, in gouden letters op zwart fluweel, de volgende tekst geschreven:

"HOORT, WAT DE GEEST TOT DE GEMEENTE ZEGT"

De samenkomsten van de Pinksterbeweging werden in de beginperiode met argusogen gevolgd door de "traditionele" kerken waar deze wonderen en tekenen niet gebruikelijk waren en vader Thiessen werd zelfs hiervoor voor het Gerecht gedaagd. In Bandung werd Vader Thiessen geassisteerd door br. R. Teffer, br. Maud Rakers (broer van de vader van zr. Hetty Rakers) en br. van Klaveren.

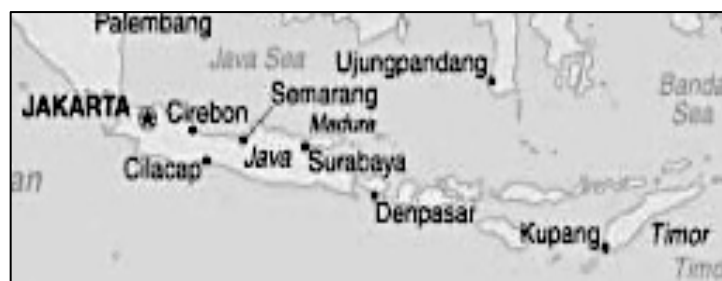
Na hun studies te hebben volbracht in Duitsland en Groot-Brittannië, hebben zijn beide zoons, Henk en Johannes jr., hem in zijn werk geholpen. In April 1923 diende Vader Thiessen bij de Gouverneur-Generaal van Nederlands-Indië een verzoek in om het evangelie te mogen verspreiden. Op 4 Juli 1924 werd welwillend daarover beschikt. Van dat moment af breidde het werk zich uit over vele steden.

Verspreiding naar Batavia

Hoe het evangelie zich naar Batavia (Jakarta) uitbreidde was een verhaal apart:

Een jonge vrouw logeerde bij moeder Teffer, die zij al kende uit Kupang (Timor), en zij merkte de grote verandering en blijdschap op bij de fam. Teffer.

Haar vriendin, Nel Teffer, getuigde hiervan en haar eigen hart werd hierdoor zo bewogen dat ze met de familie naar de "samenkomst" meeging en zij vervuld werd met Gods Geest.

Teruggekeerd in Batavia begon zij bij haar familie te getuigen van de wonderbare dingen die zij in de samenkomsten in Bandung gehoord, gezien en ervaren had. Zij had enkele exemplaren van het tijdschrift *"Dit is Het"* meegebracht om te lezen. Toen oma Moesje Wetters ze gelezen had, zei ze:

"Nodig die meneer Thiessen uit om hier bij ons te komen"

Zo ontstond de eerste gemeente van de Pinksterbeweging in Batavia.

De eerste samenkomst werd gehouden in het huis van de familie Wetters aan de jl. Kebon Sirih 49 met als aanwezigen, de familie Wetters en enkele vrienden waaronder de familie Hooghwinkel en de familie de Siso.

Het Thema van die eerste samenkomst in Batavia was: DE WEDERKOMST DES HEREN, en werd gebracht door Vader Thiessen zelf.

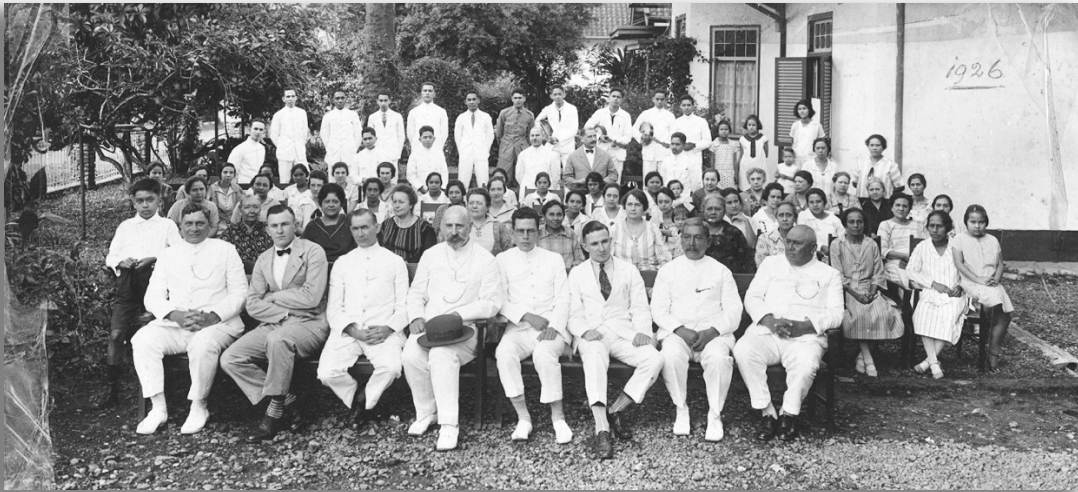
De gemeente daar kwam tot bloei en al heel snel was het huis van de familie Wetters te klein voor de samenkomsten en werd hiervoor een pand gehuurd aan de jl. Kwitang 6.

Het kleine groepje werd waarachtige getuigen van de Heer en maakte, met de hulp van de Heer, dat de gemeente in die stad groeide. Zelfs zo dat de voormalige Methodistenkerk aan de jl. Kramat Soka 4 gekocht moest worden om de Zondagdiensten van de gemeente te kunnen houden. De gemeente en het kerkgebouw (alhoewel al herbouwd) aan de jl. Kramat Soka 4 bestaat tot op heden nog steeds.

Vanuit de steden Bandung en Batavia breidde de Pinksterbeweging zich uit, eerst over Java en later naar de buitengewesten. Velen van de Pinksterbewegingbroeders waren ambtenaren en moesten op bepaalde tijden van standplaats veranderen en zo konden vaak binnen de kortste tijd nieuwe gemeenten gesticht worden in andere plaatsen.

Volgens het Nederlandsch Zendingsjaarboek van het jaar 1926 telt de Pinksterbeweging van Vader Thiessen op dat moment 38 gemeenten.

Groepsfoto van de gemeente in 1926 genomen in de voortuin van het oude huis aan de 1e Litsonlaan 11, Bandung. Vooraan zitten Pa Thiessen met 2 van zijn zonen (Henk en Jo), medewerkers/voorgangers en jonge Boet Wetters. Op de foto staan verder o.a. Anna Maria Vink-Thiessen en hun dochter (Iwanowna Maroesa), de familie Wetters (Willem en Helena Hendrika en 3 van hun kinderen: Frits, Gabriël Ferdinand en Adriana), de familie Teffer (Anna Geertruida, Petronella Wilhelmina en Richard), de familie Janssen (Jo, Dik en Ten) Daarnaast nog Frederika Hendrika Pierie-van Hutten, Georgina Frederika van Hutten, Olga Maggy Droop-van Kuilenburg, Leonie Droop, Rosalina Albertina Wagenaar-Droop en Tippy de

Br. Van Klaveren werd later in Semarang geplaatst. De jongste zoon, Theo Thiessen, werd door zijn vader naar Jogjakarta gestuurd, waar hij het werk deed samen met br. van Hughten en br. Maud Rakers.

Zr. Lena en br. Theo Thiessen trouwden in 1935 en bleven in Jogjakarta. Uit deze tijd stamt het verhaal over "*ga in uw binnenkamer...*" en br. van Hughten, die in het begin de Indonesische taal nog niet machtig was, vertaalde het met "*ga in je kamar ketjil*" wat "*ga in je toilet*" betekent.

br. Maud Rakers werd na Jogjakarta nog naar Sukabumi overgeplaatst en veel later naar Menado, waar hij samen met br. Henk Thiessen het evangelie verkondigde. Zs. Roos Droop en br. George Droop, br. Frits Cordesius, Zs. Mien Cordesius, br. Theo en Alfons (Pon) Wetters waren actief in Cheribon. Hier werden de diensten gehouden in de autogarage van de laatstgenoemde broeders. Iedere zondag moesten de auto's eerst uit de garage gehaald worden.

Br. Theo Thiessen, br. Henk Thiessen, br. van Hughten en br. Maud Rakers hadden samen de samenkomsten uitgebreid tot in Semarang, Sragen/Solo, Madiun, Kediri, Tjilatjap, Purwokerto en Gombong totdat de Oorlog uitbrak. Na het overlijden van br. Theo Thiessen verhuisden zijn vrouw en kinderen naar Bandung. In 1956 verhuisden zr.. Lena Thiessen en kinderen naar Nederland (Apeldoorn).

- Groepsfoto uit 1927, Jalan Kramat Soka 4 te Batavia.
Op de foto staan o.a. Johannes Thiessen en Anna Maria Vink-Thiessen, hun zoon Henk Thiessen, Willem Wetters en Helena Hendrika Rozet-Wetters en 3 van hun kinderen

DE OVERGANGSFASE

Na het overlijden van Vader Thiessen kwam er met betrekking tot de "Pinksterbeweging" een "overgangsfase" in Indonesië.

In 1953 werd in Indonesië de Pinksterbeweging een stichting, die de naam kreeg: "*Penggerakan Kristus*". Dit vond plaats op 7 Mei 1953 ten overstaan van Notaris Madagie in Bogor.

Bij de oprichting van deze stichting waren aanwezig:

zr. Th. van Kuilenburg	zr. A. Thiessen-Wetters
zr. S. Riboch	zr. Peeters-Sinyal
br. E. van Mossel	br. Jap Jo Keng Hong
br. Mozes Limahelu	br. Tan Chiang Woo
br. Tan Eng Lok	br. R. Pangemanan
br. W. Hooghwinkel	

Het bestuur van de stichting zag er als volgt uit:

Voorzitter:	br. Tan Kim Lee
Vice Voorzitter:	br. H. Thiessen
Penningmeester:	br. Eliza Riboch
Leden:	br. Sarpan, br. Parman, br. H.P. Sinyal

Op een bestuursvergadering op 30 Augustus 1954 werd het bestuur als volgt veranderd:

Voorzitter:	br. H. Thiessen, Jakarta
Vice Voorzitter:	br. Tan Kim Lee, Sukabumi
Secretaris:	br. Sibarani, Bandung
Penningmeester:	br. Eliza Riboch, Jakarta :
Leden:	br. Sarpan, Cimahi
	br. H.P. Sinyal, Cimahi
	br. Parman, Bandung

Nadat br. Sibarani in 1956 uit de gemeenschap was getreden, werd door de algemene vergadering op 28 December 1957 een nieuw bestuur gekozen, dat uit de volgende leden bestond:

Voorzitter: br. E. Riboch
Vice Voorzitter: br. The Kim Jan
1ste Secretaris: br. E. Tangkau
2de Secretaris: br. J.H. Hukom
Penningmeester: br. Ong Kian Hoey
Komissarissen: br. J. Suharto en zr. S. Riboch

Tenslotte werd op de Conferentie 5 t/m 8 April 1960 de naam van de stichting veranderd in "*Gereja Gerakan Pentakosta*" (GGP).

De GGP telt op dat moment 180 gemeenten over geheel Indonesië en wordt door Indonesische gelovigen geleid.

br. Henk Thiessen werd tot aan zijn overlijden op 11 Mei 1987 beschouwd als de geestelijke vader (bapak Rohani) van de GGP in Indonesië.

In 1958 moest br. Henk Thiessen vanwege de politieke situatie naar Nederland uitwijken; Zijn broer Johannes Thiessen jr. (John Thiessen) was al in het jaar 1954 in Nederland gekomen.

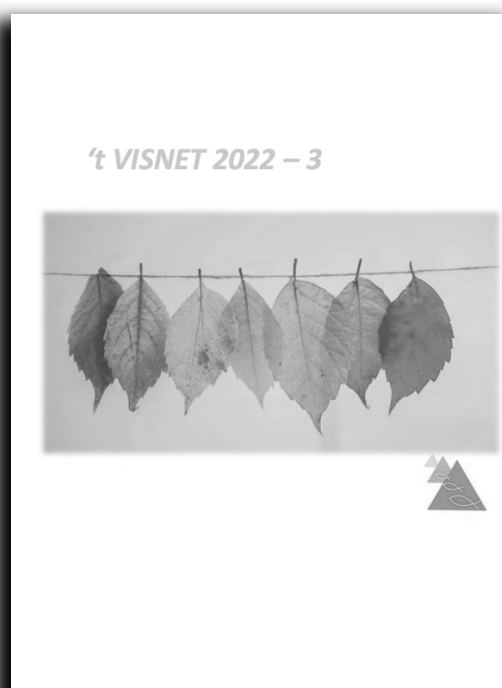
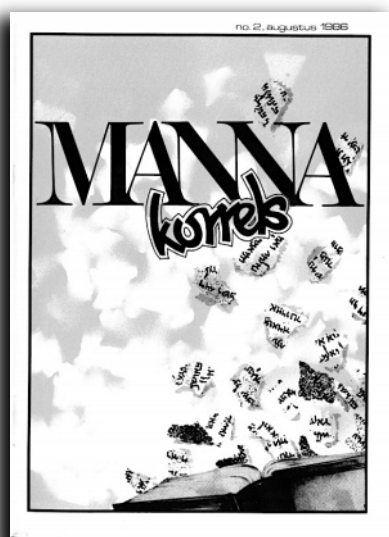
Br. John Thiessen had in Den Haag, samen met br. Dick Teffer en een groep gerepatrieerde leden van de Pinksterbeweging, samenkomsten gehouden, totdat hij in 1956 naar Amerika emigreerde. Hij overleed op 28 oktober 1986.

In Nederland werd door br. Henk Thiessen de Christelijke Gemeenschap "De Pinksterbeweging" gesticht, welke hij 26 jaar lang heeft mogen voorgaan.

Het blad *'Mannakorrels'* verscheen in die tijd als orgaan van het genootschap. Jaren later gevolgd door het blad *'t Visnet* met een nieuw gemeentelogo.

Zie voor verdere details over de gemeenten in Nederland het hoofdstuk *'De geschiedenis in Nederland'*.

DE GESCHIEDENIS IN NEDERLAND

De meeste geëxpatrieerden van de Pinksterbewegingleden kwamen tussen 1946 en 1958 uit Indonesië. Ze hadden bij aankomst in Nederland niet stilgezeten. Er was ook hier een sterk verlangen om gemeenten te vormen, hoe verspreid ze ook mochten wonen in Nederland.

Hieronder volgt, alhoewel niet volledig, een historische uiteenzetting van het tot stand komen van de oorspronkelijk drie gemeenten in Nederland: Den Haag, Apeldoorn en Arnhem (en een thuisgemeente in Amsterdam).

De gemeente te Den Haag

In 1946 waren er al Pinksterbewegingleden naar Nederland vertrokken, waaronder de familie F. Arnold-Bik, familie J. Janssen en T. Janssen. In de beginjaren van hun verblijf in Nederland hebben velen "onderdak" kunnen vinden in de gemeente van br. Visser (Koningstraat, Den Haag).

Het gezin Johannes Thiessen jr. kwam in 1948, op doorreis naar Amerika, in Nederland aan. In 1950 arriveerde br. R. Teffer (Dick) en gezin in Nederland aan en hij polste gezin voor gezin of ze, enerzijds zich "thuis" voelden in de gemeente van br. Visser en anderzijds of het al dan niet beter was om zelf een gemeente in Den Haag te stichten.

br. R. Teffer had ook een boodschap van Vader Thiessen, bestemd voor zijn zoon John Thiessen, overgebracht om het werk van de Heer hier in Nederland voort te zetten.

Zo werd de eerste huissamenkomst begin 1951 gehouden in een Café aan de Oude Molstraat in Den Haag.

7 Personen waren aanwezig: echtpaar Davidson, echtpaar Teffer, echtpaar Wagenaar en br. John Thiessen.

Vervolgens werden de samenkomsten bij familie Wagenaar (Statenkwartier) en bij familie J. Janssen (Koningin Wilhelminalaan) gehouden, totdat er een vaste plaats gevonden werd in een Herenhuis aan het Vrede-en-Rustpark te Voorburg.

Uiteindelijk kon in datzelfde jaar het gebouw "DE FJORD" te Voorburg worden gehuurd en de gemeente, onder leiding van br. John Thiessen, groeide tot ongeveer 40 zielen. De bidstonden werden wekelijks gehouden bij de familie J. Janssen (A. Drostlaan).

In 1954 kwam familie Wetters in Nederland aan en in 1958 het echtpaar H. Thiessen. br. John en Henk Thiessen hadden beiden de leiding van de gemeente te Den Haag op zich genomen totdat br. John Thiessen en gezin in 1960 naar Amerika vertrokken.

Maar ondanks zijn vertrek naar Amerika kwam hij geregeld naar Nederland en Duitsland om spreekbeurten te geven.

De gemeente groeide gestaag en er kwamen veel meer kinderen bij. Waar aan het begin alleen een kinderopvang aanwezig was, werd al gauw de noodzaak gezien om een zondagsschool op te richten. En dit gebeurde dan ook in 1976.

Het was wonderlijk hoe de Heer de gemeente zegende met een eigen gebouw juist op het moment dat de huur van "DE FJORD" door de eigenaar werd opgezegd.

Op 1 Februari 1979 konden ze naar het eigen gekochte gebouw aan de Deimanstraat 11 verhuizen.

In die jaren '80 werd er ook een Broederraad ingesteld ter ondersteuning en tot raad van de voorganger. Deze werd vervolgens ook aangevuld met een Dagelijks Bestuur voor de algemeen bestuurlijke, financiële en bouwtechnische zaken.

In 1984 werd br. Henk Thiessen, die zijn laatste jaren in Indonesië wilde doorbrengen, door deze omstandigheden tijdelijk opgevolgd door br. W.G. (Boet) Wetters. Op zijn beurt werd in 1986 br. Ernst Cornfield aangesteld als voorganger. Ondanks dat hij dit een voor hem te zware taak vond, heeft hij aan deze bediening met veel zachtmoedigheid, ontferming en volharding bijna 9 jaar lang invulling gegeven.

Gemeente in 1993

Op 5 maart 1995 heeft hij zijn bediening mogen overgeven aan br. Frits Altorf die al geruime tijd verscheidene bedieningen in de gemeente op zich had genomen, waaronder de woordverkondiging. Op dat moment had hij nog een fulltimebaan, welke hij in de 8 jaren daarna stapsgewijs mocht afbouwen naar eerst 4 dagen per week, naar uiteindelijk 2 dagen per week. Hierdoor kreeg hij meer ruimte voor zijn (jonge) gezin en de gemeente.

In 2006 heeft Frits Altorf de structuur van één voorganger omgezet naar een oudstenraad met een gedeelde verantwoordelijkheid over de leiding van de gemeente. Hij bleef zelf wel als meeste voorgaan in de preken en studies. De oudstenraad bestond in eerste instantie uit Wouter de Beer en Frits Altorf, later aangevuld met Bernie Thépass.

Gemeente in 2012

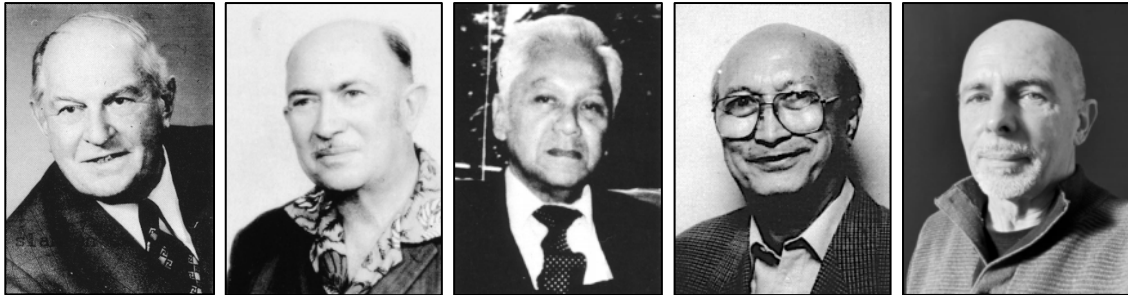
Nadat br. Wouter de Beer de woning in Den Haag verkocht en zich weer geheel in Vlissingen huisvestte en daar ook een gemeente zocht, is de oudstenraad in 2021 uitgebreid met br. Ronald Busscher.

Deze drie vormen tot op heden de oudstenraad in de gemeente te Den Haag.

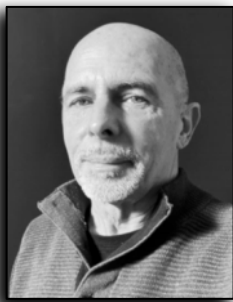
Gemeente in 2023

Voorgangers te Den Haag door de jaren heen:

John Thiessen 1951 - 1960 Henk Thiessen 1958 - 1984 Boet Wetters 1984 - 1986 Ernst Cornfield 1986 - 1995 Frits Altorf 1995 - heden

Oudsten te Den Haag op het moment van schrijven:

Frits Altorf

Bernie Thépass

Ronald Busscher

Tussen 1994 en 2005 hebben twee groepen uit Den Haag (en één groep uit de gemeente van Apeldoorn) de gemeente verlaten om een eigen gemeente te beginnen. Hierover kunt u lezen in het hoofdstuk 'Afscheidingen'.

Door Gods genade is de gemeente te Den Haag wel weer aangevuld met verschillende nieuwe leden die tot op de dag van vandaag trouw dienen.

De gemeente te Apeldoorn

Vanaf 1950 was br. W. (Wil) Hooghwinkel in Indonesië plaatsvervanger van br. Henk Thiessen, tot zijn vertrek naar Nederland in 1957.

Het gezin W. Hooghwinkel verliet Indonesië en vestigde zich in het begin in Den Haag. Toen hun zoon naar Apeldoorn verhuisde, vestigden hij en zijn vrouw zich ook in deze stad.

Op 4 December 1957 werd de eerste huissamenkomst gestart met 13 personen; het waren leden van drie gezinnen. br. W. Hooghwinkel had kort daarna besloten om niet als huissamenkomst verder te gaan, maar om een gemeente te stichten. Een zaaltje werd gehuurd en zo ontstond de gemeente in Apeldoorn.

Hij had in het begin niet alleen de leiding van de gemeente in Apeldoorn op zich genomen, maar had hij ook in Arnhem een gemeente gesticht. Zo leidde hij 's ochtends de diensten in Apeldoorn en 's middags in Arnhem, totdat br. H. Kuipers het van hem overnam in Arnhem.

Gemeente in ± 1960

Na het overlijden van Dick Hooghwinkel (echtgenote van Wil Hooghwinkel), is Wil Hooghwinkel in 1994 gaan inwonen bij het echtpaar Noz in Wageningen. Hij bleef zoveel mogelijk de diensten houden in Apeldoorn met ondersteuning van andere sprekers. Er werd toen ook een zondagsschool begonnen en een bestuur geïnstalleerd.

Na het overlijden van Wil Hooghwinkel op 26 november 1998 was er slechts een kleine gemeente over doordat al eerder een groep de gemeente had verlaten (zie hoofdstuk 'Afscheidingen'), maar zij besloten met elkaar verder te gaan in vertrouwen op Gods genade. De leiding en woordverkondiging werd gedaan door br. Rein van Berkum en Johan Leander. Wekelijkse bidstonden werden bij verschillende leden thuis gehouden. Gastsprekers waren onder andere Ernst Cornfield en later ook Erie Arnold Bik.

Gemeente in 1993

De naam van de gemeente werd in 2005 gewijzigd in Christelijke Gemeenschap “*Door Genade Behouden*”, in lijn met de gemeente in Naaldwijk.

Er had zich namelijk een groep van voornamelijk ouderen zich afgesplitst van de gemeente te Den Haag en zijn een gemeente begonnen in Naaldwijk onder die naam, waarbij ook de gemeente in Apeldoorn zich aansloot.

Na het overlijden van Johan Leander, vervolgens Rein van Berkum en later ook Erie Arnold Bik, fungeerden onder andere zijn zoon Jen Arnold Bik en Wim Vermulst als gastsprekers tot op het moment van schrijven.

Gemeente in 2023

De gemeente te Arnhem

De gemeente te Arnhem werd gesticht door br. W. Hooghwinkel, later overgenomen door br. H. Kuipers.

In 1967 vertrok br. J.D. Jacquet met gezin naar Nederland en vestigde zich in Arnhem om br. H. Kuipers te vervangen, die zich als voorvanger terugtrok.

Br. J.D. Jacquet had, na het vertrek van br. H. Thiessen uit Indonesië, al enige jaren het woord gebracht in Bandung, en werd toen aangesteld tot voorganger van de gemeente in deze stad. (Litsonlaan - later jl. Mardjuk).

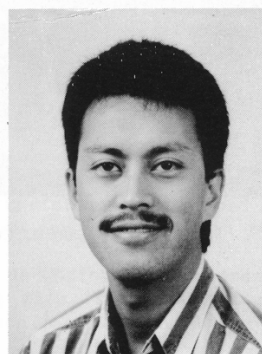
In 1958 werd een nieuw kerkgebouw aan de jl. Semar (Bandung) geopend en God zegende het werk. Al gauw werden de zondagsdiensten bezocht door 450 personen; de zondagsschool groeide naar 200 kinderen en ook de jeugdgroep bestond uit 150 jongeren.

In Nederland aangekomen in 1967 was br. J.D. Jacquet voorganger van 1967 tot 1986 in Arnhem en werd opgevolgd door zijn zoon br. T. Jacquet.

Nadat de gemeente te klein werd om te onderhouden hebben de leden zich eind 90er jaren bij andere plaatselijke gemeenten aangesloten en is deze gemeente opgehouden te bestaan.

J.D. Jacquet

Tim Jacquet

Gemeente Arnhem in 1993

Afscheidingen

Groep in 1994 uit Den Haag

In 1994 voelden een aantal leden zich geroepen om een eigen gemeente te stichten. Na enige tijd vonden zij een locatie in de aula van het doveninstituut Effatha te Voorburg.

Even daarna kwam Glenn Siegers in contact met de voorganger van de Rhemagemeente in Leiden.

Later verhuisde een deel onder zijn leiding naar een schoolaula in de wijk Berenstein te Den Haag,

Toen Glenn Siegers overging naar Leiden en daar oudste van de Rhemakerk werd, en later leraar van de internationale Bijbelschool van diezelfde kerk, werd de leiding over deze groep in Berenstein overgenomen door iemand van de Rhemakerk.

Glenn Siegers

De naam van de naam Rhema veranderde later in GCCI (Great Commission Church International).

Glenn Siegers zette vervolgens deze bediening voort in Nairobi (Kenya), waar hij en zijn gezin van eind 2003 tot augustus 2005 werkten onder de straatprostituees.

Na deze periode heeft het gezin zich weer in Nederland gesetteld en zijn de banden met de GCCI geheel verbroken.

De groep die nog in Effatha bleef ging deels terug naar de gemeente in Den Haag en de rest bleef onder leiding van Roy Kusardy.

Hoewel de “Pinksterbeweging” gemeente de plek was waar Roy Kusardy (en zijn gezin) in 1973 zijn geloofsleven begon en verder

kon groeien, kwam er rond het jaar 1994 een keerpunt in zijn geloofsleven en voelde hij zich geroepen om een eigen gemeente te stichten.

Roy Kusardy

In september 1995 werd de gemeente The Shelterplace / The Turning Point “geboren”. En in 1998 kon hij een eigen gebouw in de Binckhorst te Den Haag bemachtigen en hun samenkomsten en andere activiteiten in dit gebouw onderbrengen en het zelfs met andere gemeenten delen.

In 2021 kwam hij door omstandigheden echter tot het moeilijke besluit om met de gemeente te stoppen en sloot hij zich met zijn gezin aan bij de LCC (Life community Church) in Rijswijk.

Groep in 1995 uit Apeldoorn

Enige tijd voor het overlijden van Wil Hooghwinkel kwam er steeds meer meningsverschil tussen een groep (jongere) leden en de gemeenteleiding. Dit leidde ertoe dat een kleine groep mensen de kerk heeft verlaten om een eigen gemeente te stichten. Een klein deel sloot zich ook aan bij een andere gemeente.

Door deze scheiding werd de zondagsschool van de gemeente te Apeldoorn overbodig. De nieuw gestichte gemeente van de groep die was weggegaan viel echter na een jaar of twee uiteen en hebben zich bij andere gemeentes aangesloten

Groep in 2005 uit Den Haag

In 2005 heeft een groep de gemeente in Den Haag verlaten en is de Christelijke Gemeenschap in de gemeente Naaldwijk ontstaan.

Zij hebben in eerste instantie hun onderkomen kunnen vinden in de schietclub in Naaldwijk waar destijds Hans Janssen voorzitter van was.

Na enige tijd van overdenking is gekozen om een nieuwe naam voor de gemeente te kiezen en dat werd '*Door Genade Behouden*'. Ook de gemeente in Apeldoorn sloot zich daarbij aan en werd in 2007 Pinksteren gezamenlijk gevierd.

Pinksteren 2007 - Naaldwijk & Apeldoorn

In 2015 is de gemeente verhuisd naar een ruimte van de voetbalclub in Naaldwijk, zo'n 500 meter van de schietclub vandaan.

Al met al bestaat die gemeente nu 18 jaar, welke merendeels uit ouderen bestaat. Een aantal van de leden die van het begin daarvan deel uitmaakten zijn echter al bij de Heer.

Het is inmiddels een kleine gemeenschap. Zij hebben de goede gewoonte om na de dienst met elkaar een maaltijd te nuttigen en zo met elkaar te verbinden. Er is geen aangestelde voorganger, maar het Woord wordt gebracht door gastsprekers, waaronder Co de Jong en Peter van der Worm.

Gemeente Naaldwijk in 2023

HET WERK IN NEDERLANDS-INDIË

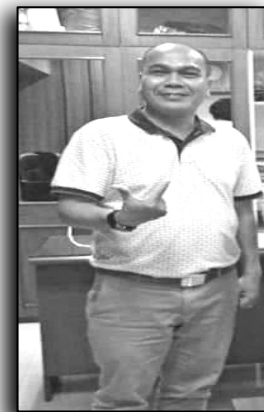

Op dit moment zijn er 548 gemeenten verspreid over heel Indonesië van de GGP (Geraja Gerakan Pentacosta = De Pinksterbeweging).

Deze gemeenten worden aangestuurd en begeleid vanuit de hoofdgemeente te Jakarta, de GGP '*Ecclesia Christi*', Jl. Kramat Soka 4. Daar is het hoofdbestuur gevestigd welke elke 5 jaar opnieuw wordt gekozen tijdens een grote bijeenkomst van vele gemeenten. De zogenaamde Sidang Raya van de Majelis Pusat (Grote Vergadering van het Centrale Bestuur).

De huidige algemeen voorzitter van de GGP is pendetta (voorganger) Dicky Suwarta, algemeen secretaris Pdt. Robertus Sela en algemeen penningmeester Pdm. Rudi. Daarnaast bestaat het bestuur nog uit 14 andere leden voor de diverse taken.

Dicky

Om al die gemeentes te kunnen bedienen en daarnaast nieuwe gemeenten te stichten is er een Bijbelschool van de GGP in Mooat, Noord-Celebes, de STTP Mooat.

Op deze Bijbelschool worden daartoe jaarlijks tussen de 40 en 60 studenten klaargemaakt om uit te gaan. Zij blijven daar een paar jaar intern onder zeer minieme omstandigheden.

Vanuit Den Haag (en ook door andere gemeenten) wordt deze Bijbelschool al vele jaren financieel ondersteund. De laatste keer dat de gemeente te Den Haag deze Bijbelschool heeft bezocht was in 2019.

Erg onder de indruk van de gedrevenheid van zowel de leiding als de aanwezige studenten, zijn de banden nogmaals bevestigd en is een contract ter ondersteuning officieel ondertekend.

De Bijbelschool is ook bezig een nieuw gebouw te bouwen voor een betere accommodatie dan wat er nu aanwezig is. De school is een levensader voor het voortbestaan van de GGP.

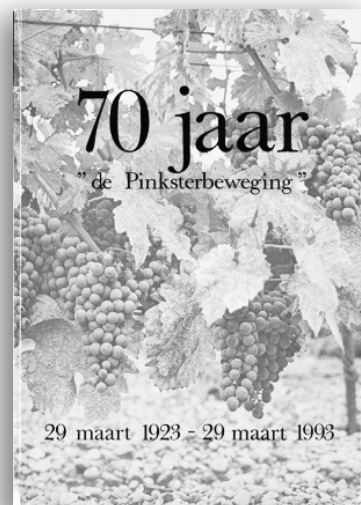
De beginjaren van de Pinksterbeweging Nederlands-Indië

Om een indruk te krijgen hoe het werk Gods zich verspreidde naar vele plaatsen in Nederlands-Indië is men in de archieven gedoken en vonden dan ook in het tijdschrift "Dit is Het" vele artikelen hierover. Het zijn weliswaar "moment opnamen" maar desondanks geeft het ons een prachtig beeld over Gods werk in de begin jaren van de Pinksterbeweging in Nederlands-Indië.

De artikelen zijn letterlijk overgenomen uit het tijdschrift "Dit is Het". HET WERK GODS IN DEN INDISCHEN-ARCHIPEL (6e Jaargang, December 1928, no.6, bl.89-93)

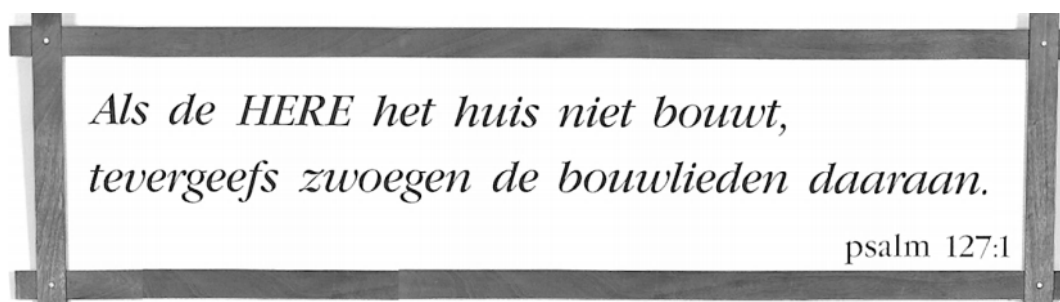
Deze kunt u nalezen in de uitgave van '70 Jaar De Pinksterbeweging' uit 1993.

(Deze is ook als pdf-kopie te lezen op de website van de Pinksterbeweging, onder de kop 'Geschiedenis' - website: www.pinksterbeweging.info).

NAWOORD

Vele jaren heeft het onderstaande bord achter het podium gehangen in Den Haag. En hoe waar is deze tekst gebleken over de afgelopen 100 jaar.

Hoewel de laatste jaren steeds een tekst wordt opgehangen die aan het jaarthema van de gemeente te Den Haag is gerelateerd, is bovenstaande tekst van alle tijden.

Het is in lijn met wat Jezus tegen de gemeente in Efeze laat zeggen door Johannes:

Openbaring 2:2-4

Ik ken uw werken, uw inspanning en uw volharding, en weet dat u slechte mensen niet kunt verdragen, en dat u hen op de proef hebt gesteld die van zichzelf zeggen dat zij apostelen zijn, maar het niet zijn, en dat u hebt ontdekt dat zij leugenaars zijn. En u hebt moeilijkheden verdragen, en volharding getoond. Om Mijn Naam hebt u zich ingespannen en u bent niet moe geworden.

Maar

En achter die ‘*maar ...*’ kunnen ook wij van alles invullen wat niet goed is gegaan, of anders had gekund en ook had ontmoeten.

Achter die ‘*maar ...*’ staat de mens, staan wij, in al onze onvolmaaktheid. En het spreekt ons allemaal aan.

Maar ...

En dan komt de ‘*Blijde Boodschap*’: Jezus blijft getrouw aan Zijn gemeente ondanks diezelfde falende mens. Vanuit dat besef

mogen wij meer en meer stilstaan wat ons geschonken is en waarvan wij vertegenwoordigers zijn.
Dat is ook wat de tekst achter het podium in Den Haag in 2023 ons probeert te zeggen:

Dat is waar wij ons in de jaren die nog voor ons mogen liggen van bewust mogen zijn. Wij zijn overgebracht in Zijn Koninkrijk, opdat Zijn Koninkrijk op aarde komt, zoals het in de hemel is. Onder Zijn leiding en Zijn genade. Die zij met ons allen! Amen.

PSALM 100:5

DE HEERE IS GOED!

**ZIJN GOEDERTIERENHEID IS VOOR EEUWIG,
ZIJN TROUW VAN GENERATIE OP GENERATIE.**

CHRISTELIJKE GEMEENSCHAP 'DE PINKSTERBEWEGING'
Deimanstraat 11 - 2522BB Den Haag
www.pinksterbeweging.info

